

שכך שניינו: "נתגלו" העירוב "חווץ לתהום" או ש"נפל עליו גל" או ש"נשרף" או שהיה "תרומה, וננטמתה", אם היה זה "מבודר יומם, אינו עירוב", אם "משחשכה הרי זה עירוב.

אם ספק, רב מאיר ורב יהודה אומרים הרי זה חמר גמל.

הרוי למדנו שבספק הרי הוא חמר גמל.

ומשנינו: אמר רב ששת: לא תימא טעמא דרב מאיר, כלומר: לא תימא דעתך כאן לא קאמר רב מאיר אלא במקום שיש ספק אם עירב ספק אם לא עירב מכניה פת ואיכא ספק אם היה קיים או כשר בשעת קנית השכיתה, ובזה הוא דוחה חמר גמל. אבל היכא שודאי לא עירב כמשנתנו שודאי אינו קונה שכיתה — לרבי מאיר — כשהוא שביתתי במקום פלוני, אימא שלא הוא חמר גמל, שהרי ודאי לא קנה שכיתה במקום אחר אלא בעירו.

אללא, אפילו וודאי לא עירב לצד אחר, רק שסילק עצמו מצד אחד של העיר, נמי هو חמר גמל.

דהא הכא וודאי לא עירב, וקא הוи לרבי מאיר חמר גמל⁷⁸.

دلובי יהודה הרי צרייך שיאמר. וכל שכן שלא אתיא קרבי יוסי ברבי יהודה, שהרי לדבריו אין צרייך להחזיק בדרך.

ודחין: לא כDSLKA דעתין שלא אמר.

אללא לעולם מיורי שאמר, וכמماן אתיא הא דברענן שיאמר ושיחזיק בדרך [רש"י], ברבה ואליבא דרביה יהודה דברי שיאמר ויחזיק בדרך.

[וביאר רש"י]: באמת אתיא אפילו קרבי יוסף אליבא דרביה יהודה שסובר שצרייך לומר ולהחזיק בדרך, אלא אליבא דרביה עדיפא ליה לאוקמי, משום דרביה ורב יוסף הלכה כרביה].

שניינו במשנה: רב מאיר אומר: כל שיכול לערב ולא עירב הרי זה חמר גמל.

ומקשין: **הא תנינא חדא זימנא!**

כלומר: למה ליה למتنני "הרוי זה חמר גמל", לימה "כל שיכול לערב ולא עירב נידון כספק", שהרי כבר שניינו, שלדעת רב מאיר מי שהניהם עירובו בסוף התהום, וספק לו אם הועיל לו עירובו לקנות שכיתה, הרוי הוא חמר גמל ואין מותר לילך אלא לאותו צד של העיר שהניהם שם עירובו? !⁷⁸

78. על פי הריטב"א לפי דעת רשי' בדעת רב מאיר, שבמשנתנו אינו חמר גמל מטעם ספק; וראה לשון רשי' בד"ה ספק.

79. וביאר הריטב"א לפי שיטת רשי', דהכי קאמר: דכיון שלא היה ידועה שאפילו בכדי האי גונא היה חמר גמל, אין להקשוט שיאמר "nidon caspek", כי ע"פ שניינו בו שהוא בספק לא היה לנו אילו היה קונה שכיתה היכן שבקש — אלא אלףים אמה בלבד.

زادם המנגד חמור מלפניו, ומושך גמל מהחוריו, שהוא נمشך לפניו ולאחוריו, שאמרתו מושכת אותו לצידה האחד של העיר ומפשידתו חום שהיא לו מצידה השני, ושביתתו שהוא בעיר מושכת אותו לכיוון העיר שלא יהיה לו ארבעת אלפיים אמה מהעיר — כפי שהיא לו אילו היה קונה שכיתה היכן שבקש — אלא אלףים אמה בלבד.